

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirtetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in
tézendő.

Kéziratot

vis'sza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Agrárpolitika.

Pécs, 1901. december 18.

A magyar gazdasági egyesületek országos szövetsége a legutóbbi nagygyűlésen ismét állást foglalt a közös vámterület fentartása mellett. Igaz, hogy csak feltételesen, ha t. i. gazdasági és különösen mezőgazdasági érdekeink ebben a vám- és kereskedelmi szövetségben úgy Ausztriával, mint a vámkülfölddel szemben kellő védelmet fognak találni mert ellenkező esetben a gazdák nagygyűlése is az önálló vámterület berendezését előnyösebbnek tartja.

Ez a határozat alkalmas arra, hogy megérlelje a komolyan gondolkozók lelkében a meggyőződést, miszerint még ma is a jobbagység, robot és tized virágkorát élnek, ha a negyvenes években véletlenül az a nemzedék élt volna, a mely ma mint a magyar földbirtok képviselője tolmácsolja a magyar mezőgazdák törekvéseit. Egyoldalú osztályérdek, még pedig meglehetősen félreértett vagy félremagyarázott osztályérdek vezérli ezeket az urakat, mikor lándzsát törnek gazdasági szolgáskunk mellett csupán attól való félelmükben, hogy az önálló vámterületre való áttérésünk esetén a nyakukon találnának maradni terményeik, mert biztosra veszik, hogy ebben az

esetben Ausztria megüzeni nekünk a vámháborút.

Hogy még a kormány tagjai is hangsúlyozzák, mikép az esetleges vámháború sokkal nagyobb veszedelmet rejt méhében Ausztria számára, mint miránk nézve s így el sem képzelhető, hogy az okosan számító osztrákok csupán ellenünk való boszuvágyuk kielégítése végett fölidézzék a vámháborút Magyarországgal, melyben csak ők lehetnek a vesztesek: ez elkerüli az agrár tábor irányadó nagy urainak a figyelmét. Ők csak az átmeneti veszedelmeket látják s azért görcsösen ragaszkodnak a megszokott állapothoz, bár kénytelenek bevallani, hogy ez az állapot nemcsak lehetlenné teszi az egyoldalú termelési viszonyokból való kibontakozásunkat, de magát a mezőgazdasági termelést is a tönk szélére juttatta.

Ha a vámközösség virágzó állapotba hozta volna mezőgazdaságunkat; ha a harminc éves tapasztalás nem bizonyította volna merő hazugságnak azt a nagyhangú frázist, hogy a vámközösség ép úgy biztosítja a magyar mezőgazdasági termények számára az osztrák piacot, mint a hogyan monopolizálja az osztrák ipar a magyar piacokat: akkor még érthető az agráriusok ragaszkodását ehhez a vámközösséghez.

De a mikor maga a Magyar Gazdasági szövetség választmánya hangoztatja a

kormányhoz intézett legutóbbi fölterjesztésében, hogy „elég volt a gazdasági áldozatokból a multban. Magyarország nem hajlandó többé saját gazdasági érdekeit alárendelni a magas politika érdekeinek“ mikor ugyanebben a fölterjesztésben azt mondja a Magyar Gazdasági szövetség választmánya, hogy a mostani gazdasági közönség „oly áldatlan viszony, a hol minden 10 esztendőben csak azt várhatjuk, hogy az eddigi hátrányos alap semmivel vagy igen kevéssel módosítsa a mi javunkra“: akkor — gyenge kifejezéssel élve — legnagyobb fokú elfogultságnak kell jellemeznünk a ragaszkodást ehhez a viszonyhoz éppen azok részéről, a kik azt áldatlannak, ránk nézve hátrányosnak maguk bizonyítják.

És az őket méltán érhető megrovás ellen hasztalan védekeznek azzal, hogy ők is csak azzal a határozott kikötéssel pártolják a vámközösség fentartását, hogy abban a mi érdekeink az eddiginél határozottabb védelemben részesüljenek. Mert ha őszinték akarnának lenni, be kellene vallaniok, hogy eme föltétel megvalósítása iránt semmi reményt nem táplálnak; a mint hogy a tényleges viszonyok mérlegelésével nem is táplálhatnak,

A korábbi kiegyezéseknél is mindig mi huzzuk a rövidebbet, pedig akkor egyszerűen csak a gazdasági érdekek ütköztek meg az alkudozásoknál;

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A vendégművész.

— Kép a színészeletről. —
— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Írta: K. Mártonffy Imre.
(Folyt. és vége.)

Ő egyedül „markiroz“, kiméli magát, a szerepet halkan monoton mondja el, de a többieknek rendes hangon kell próbálniok. Péterfalvinak tudnia kell, hogy vajjon hanguknál vannak e a szereplők, s nem lesz baj az előadásnál. Kiméletlenül dressirozza a kezdő színészeket, kik szerencsájuknek tartják, hogy a „nagy Péterfalvi“ val játszhatnak, s kik a rendelkezése ellen még mukkanni sem merészelnek és minden igyekezetüket arra használják fel, hogy a nagy vendégművész meg legyen velük, elégedve, sőt sajátkezü aláírásával ellátott arcképpel jutalmazza meg őket. A kis csinos Cordelia arcán könnyek peregnek végig, ő a szerepét jól akarná csinálni, de a komplikált Péterfalvi-Lear-t nem tudja a művész meglegedésére alakítani.

— „És a mint lelkemnek idegen vagy, távozz tőlem örökké!“

— Itt kedves kisasszony, önnek néhány lépést kell felém tennie, hogy aztán egy kézmozdulattal visszautasítsam.

— „A vad szittya és a kannibal“ . . . kérem tegye ijedten a kezét a szívére.

— Kik saját gyermeküket felfalják . . . kérem borzadjon meg, ez feltétlenül szükséges az én játékomhoz.

— „A szívem legyen vértézve“ . . . Vessen rám itt hosszú, fájdalom teljes pillantást, mert én itt kis szünetet tartok, hogy aztán annál energikusabban változhassak

— „És hasonló szerelmet, hasonló vigaszt fogadok“ . . . Tördelje a kezeit, drágám! Erősebben, ha szabad kérem!

— Mint te! Itt valamennyiüket kérem, hogy halotti csendben maradjanak, ugyanis hosszú szünetet tartok, s kabátom suhogását szabad hallani, és fogaim csigorgatását.

— Az én néhai gyermekem! Itt Cordéliának térdre kell esnie, háttal a közönségnek, kedvesem! Önt pedig kérem e szavakkal: „Öh nemes királyom!“ Várakozni méltóztassék, míg a tapsvihar elnémult.“

És így megy pompásan a próba három negyed rész Péterfalvi, egy negyed rész Shakespeare! Kentnek vissza kell adnia szerepét, mivel hatalmas erős színész s a vendégművész nem szívesen játszik oly kartárral, ki őt külső alakban felülmulja.

Egyik fiatal színész, ki a képezdeből nemrég került ki, s kinek a „bolond“ szerepét kellene játszania s különösen harapdálja ajkát, miként örvendez, mikor a színházi szolga átadta a lakását, a „bolond“ szerepet, éjjel nappal tanulmányozta és a legelképzhetőbb grimaszokat gyakorolta, szóval valóságos kabinet alakítást akart produkálni. S mivé tör-

pült e gyilkos próbán az ő szerepe? Nevetéses torz-figurává, semmivé, Paprika Jancsivá, „bolond“ az a színész, ki eljátsza. A bolondos „bölc mondások“-at áttörülték, a bohokás dalokat szintén törülték!

Nagyszerűen rendezik a vihart a pusztán, az valóságos természeti csoda. A szél zug a faágak ropognak, az ég dörög szakadatlanul, úgy hogy a legjobb tüdejű színészek is hiába erőltetik magukat az elemek eme műharcával megküzdeni, csak mikor Péterfalvi beszél, akkor csendesül el minden, a „természet“ elpihen, a szellő csak susog, az ég is halkan dörög és a villám fénye is oly szertettesre méltó, épp csak Péterfalvi alakját világítja meg, ki hatalmas bajuszszal és hosszú göndör hajfürteivel, felékitve virággal, bütykös faágra támaszkodik, mint igazi bosszu-király.

Fél három órára a próba végetér.

Péterfalvy tudakozódik a nappali pénztárosnál a bevételről. Aztán a szállodába hajt.

— Jöttek levelek a számomra?

Egy halommal kapott. Ügynököktől vendégszereplésre ajánlatok, kérések levelek autograff gyűjtöktől és más ehhez hasonlók. Nehány éretlen kamasz pedig, kik a színpadhoz hivatást éreznek magukban, véleményét, pártfogását kéri a nagy művészt, sőt nyafogó kisasszonyok esedeznek arra, hogy előtte monológokat adhassanak elő.

Sokan fényképeért könyörögnek. Az

hogyan remélhetnék hát a mi érdekeinknek hathatósabb érvényesülését most, mikor az ellenfelet nemcsak ellentétes gazdasági érdeke, hanem ellenünk a legnagyobb mértékben felszított gyűlölet és ártani-vágyás vezérli az alkudozásnál?

Eddig is az volt a mi mezőgazdaságunk baja, hogy mindazoknál a külkereskedelmi szerződéseknél, a melyeket a közös gazdálkodásból kifolyólag csak Ausztriával közösen köthettünk a külfölddel, mindig az osztrák érdeke érvényesült a mi rovásunkra, a mennyiben az iparúzó külállamokkal szemben magas vámot vetettünk azok ipari behozatalára, következőleg ezek viszont a mi mezőgazdasági kivitelünket sújtották magas vámtételekkel; az agrárállamoknak pedig a mezőgazdasági behozatalát kedvezményeztük, hogy hasonló kedvezményeket eszközölhessünk ki tőlük az osztrák iparcikkek kivitele számára. Így maradt a közös vámterületen egyedül uralkodó az osztrák ipar, míg a magyar mezőgazdaságra rázuditották az olcsóbban termelő külföldi agrárállamok áldatlan versenyét.

Igy állván a dolgok eddig, lehet-e józan észszel reményleni, hogy az ellenünk késhegyig menő harcra elszánt osztrákok most majd egyszerre megváltoznak s a magyar agráriusok kedvéért beleegyeznek abba, hogy a keleti államokkal szemben mi is olyan magas agrárvámokkal védekezhessünk, mint ezt Németország teszi mi ellenünk, s hogy a keleti államok állapotbehozatala elől teljesen elzárkózzunk? Mindez persze megdrágítaná a mezőgazdasági termények fogyasztását Ausztriában is, a mely még annak a veszélynek is kitenné magát, hogy a keleti államok nyersterményeik kiszorítását az osztrák iparcikkek kiszorításával torolnák meg.

A ki azt hirdeti, hogy erre Ausz-

egyik — ah! — rózsaszínű levelet illatosat küldött. Péterfalvi felbontja a borítékot és mosolyogva olvassa e néhány sort:

— Imádott mester! Folyton ábrándozom önről, — ah a multkori vendéjátéka — nincs elég bátorságom, hogy találkát adjak, — oh ezer bocsánat — remegve várom. Aláírva: »Egy boldogtalan.«

Az »imádott mester« összemarkolja a leveleket és — véletlenül az illatos levélkét, mikor eltávozik, a lépcsőházban elejti.

Tudja, hogy a kapus meg fogja találni és a kapusok különösen kis városban indiszkrétek és fecsegők. Ebéd után a vendég elmegy valamennyi szinikritikushoz. Egyik a harmadik emeleten lakik, de evvel mit se törődik. Fel kell őket keresnie, ha valamennyien még az Eiffel tornyon lagnának is.

A kritikus szobájában Péterfalvi meghatóan szerény. Ne higgye uram — mondja az ő kedvenc frázisaival, — hogy valami nagy virtuozitást lát tőlem. Én csak az ensemblenek egyik kiegészítő része igyekezem lenni. Szent kötelességem a szerepemet felfogni, mint az író azt megírja, nem követem némely kollegáimnak azt az eljárását, hogy a darabot teljesen kiforgatják mivoltából.

Ezzel könnyedén vállat vont.

Lehet, hogy fognak akadni, kik profán kezekkel az én babéraitam tépdésni fogják, — de ezek engem utamtól és hivatásomtól el nem térítenek, mert szini pályámon ifjú korom óta — önzés nélkül mondhatom — a nemes és igazi művészet célja lebegett.

triát — főleg a mai viszonyok közt — rávenni lehetséges, az vagy maga tesz tanubizonyosságot az együgyűséggel határos naivitásáról, vagy ámitani akar másokat s egyszerűen ürügyül használja föl ennek hangoztatását más, önző célok elérésére.

Mi a Magyar Gazdaszövetséget egyikkel sem akarjuk gyanúsítani, hanem inkább azt vagyunk hajlandók hinni, hogy ők maguk is hivei a gazdasági különválásnak, de nem mernek nyíltan sikra szállni mellette s azért kötik a közösség mellett való állásfoglalásukat olyan föltételhez, a melyről maguk is tudják előre, hogy bekövetkezni nem fog.

Ezzel azonban nagyon rossz szolgálatot tesznek maguknak is, az országnak is; mert irányadó helyen csak azt fogják figyelembe venni, hogy a magyar gazdaság közönség a közös vámterület föntartása mellett foglalt állást, föltételükről pedig hallgatni s azt egészen mellőzni fogják.

Városi közgyűlés.

(Harmadik nap.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. dec. 18.

Ma csak gyéren jelentek meg a városatyák a közgyűlésen. Annyira gyéren, hogy ez a nemtörődömség Horváth Antalt, a közügyek eme lelkes harcosát olyan dilemma felállítására vezette, melylyel csaknem széksértést követett el. Azt az apathiát emlegette ugyanis, melyben a képviselőtestület leledzik, amaz egyszerű oknál fogva, mert ha bármit is javasol bárki is a közjó érdekében, mégis azt fogadja el a többség, a mit a Tanács akar. És viszont a Tanács a mindenhatósággal tetszeleg magának, elő mer bármit is terjeszteni, mert hiszen ugyis bizonyos abban, hogy a többség megszavazza. És itt követte el majdnem Horváth Antal a széksértést, azt mondván, hogy *gyámoltalan közgyűlésünk* van.

Felig indulóban van már Péterfalvi, mikor még egyszer visszafordulva, hanyagul odaveti:

— Remélem, nem feledkezik meg arról, hogy X. főherceg a multkor megszólításával tüntetett ki, s a román király pedig érdemrenddel.

Az est elérkezett. Fáradtan és hanyagul ül a vendég a kulisszák mögött s figyel a végszavakra. Mindenre gondol, csak nem a szerepére. Nehány barátjának, kik a szinpadra küldték névjegyüket, azt üzenté, hogy a szinpadon senkit se fogadhat, mert annyira beleélte magát szerepébe, hogy inkább Leár, mint Péterfalvi.

Ezt a bonmot-t gyorsan széthordozzák a társaságokba.

Aztán fellép görnyedt testtartással, de erőteljesen s ama hatalmas kardra támaszkodik, melyet állítólag Davison Bogumiltól örökölt. Örült tapsvihar fogadja, mikor a lámpák elé lép. Méltóságteljes pillantással viszonozza a közönség lelkes ovációját s tekintetét végighordozza lassan, páholytól páholyig, padsortól padsorig és e mellett csodálatos pontossággal megállapítja az esti bevétel összegét.

A ház a magas helyárak dacára — zsúfolásig tömve van s Péterfalvi arcán észrevétlenül az öröm sugara villan át.

Ma este valóban nagyszerűen fog játszani!

A főispán felhívására kimagyarázta ugyan magát s elkerülte, hogy a tisztii főügyész széksértési keresettel nem állt ellenében elő, — de Horváth Antalnak mégis igaza volt.

Hogy igaza volt, maga a mai közgyűlés bizonyítja. Ma is sokan és sokat beszéltek. Legtöbben a Tanács javaslatai ellen és a vége a sok szóáradatnak mi lett? Még is elfogadták a Tanácsi javaslatokat.

Hát bizony csakugyan képeleghet a Tanács a mindenhatósággal s bizony-bizony gyámoltalan az a közgyűlés, melyre a többség folytán rátukmálhatnak mindent. Napnál világosabb volt például, hogy a köztemető szabályrendeletét előbb temetőrendezési, pénzügyi, jogügyi stb. bizottságoknak kellett volna tárgyalniok s nem tárgyalták. A mindenható Tanács behozta minden bizottsági előkészítés nélkül a közgyűlésbe s a gyámoltalan közgyűlés szépen belement a tárgyalásába.

És hangzottak ismét szép beszédek s a vége a sok beszédnek a tanácsi javaslatok diadala lett.

Csak azt csodáljuk, hogy mindezek dacára miért olyan izgatottak folyton a nemes Tanács tagjai. *Miért igyekszik a polgármester a tárgyalás menetére befolyást gyakorolni s miért teszi ki magát annak, hogy a főispán kénytelen figyelmeztetni, hogy nem az ő jogkörébe esik, hogy megállapítsa, milyen a tárgyalás s a szónokot figyelmeztesse, hogy hagyja kifogásait a részletes tárgyalásra? Hiszen nem kell remegnie attól, hogy nem fogadja el a »gyámoltalan« közgyűlés a féltett tanácsi javaslatokat.*

És szeretnők tudni, *mi jogositja fel a helyettes gazdasági tanácsost arra, hogy a közgyűlésen a város képviselőtestületének egy tagjával, a ki a népből való s épen ezért beszél a nép nevében is, olyan hangon merjen beszélni, hogy az illető „vagy nem olvasta át a szabályrendeletet; vagy ha átolvasta, nem értette meg.«* Hiszen az a bizottsági tag az adozó polgárok megbízásából van jelen; azoknak a polgároknak a bizalmából, kik a helyettes gazdasági tanácsost fizetik!

Ha ilyen dolgok megeshetnek a közgyűlésen, akkor ne csodálkozzék senki, ha — a mint Horváth Antal ma kijelentette — lassan-lassan elkeserednek azok a kevesek, kik ma még a város ügyei iránt érdeklődnek és üres padosorok előtt tárgyalják s fogadják el a mindenható Tanácsnak obskurus javaslatait!

*

A tegnapi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása foglalta le a ma kilenc órákor báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklete alatt megnyitott folytatolagos közgyűlés elejét.

A jegyzők önyv hitelesítettén, a bejelentési hivatal szervezése tárgyában a városi szabályrendelet szükségelt módosítását terjesztette elő a Tanács. A tegnapi közgyűlés által megrendelt eme módosítás jóváhagyatván, következett

az új köztemető

létesítése tárgyában kelt szabályrendelet tárgyalása

Czirják Ignác szólalt fel elsőnek és sok hibát látván a tervezetben, kérte azt a napi-rendről levenni s a temetőrendezési bizottsághoz utasítani. Hogy ez indítványát megokolhassa, több részletes hibáját sorolta fel a javaslatnak

Majorossy Imre polgármester szerint e hibák a részletes tárgyaláshoz tartoznak.

Báró Fejérváry Imre dr. főispán figyelmezteti a polgármestert, hogy a tanácskozást ő vezeti s ha a részletekbe belemélyedne a felszólaló, ő majd figyelmezteti.

Perls Ármin dr. hivatkozik két rendbeli törvényre is, mely köztemetők létesítését rendeli el. A köztemető létesítésének mi is eleget akarunk tenni. A város nagy földterületet vásárolt meg s annak most rendezése és osztályozása vár a kivitelre. A tanács javaslataiban nemcsak a törvényeknek akar eleget tenni; de keresi a ratio legis-t is és igen szépen

apoztrofálja az egyenlőséget, hogy az új köztemetőben a város mindenrendű és rangú s vallásu polgára örök nyugalommal találjon. *Az egyenlőség elvéből azonban a szabályrendelet édeskeveset hagy meg.* A köztemetőt osztályozzák, első, második stb. rendű táblákra osztják fel, vagyis a *vagyonszempontjából* nyernek örök pihenő helyet majd ott a halottak.

— Fizetéképes hullák hangzik a közbeszólás.

Ezt nem helyesli: tessék végrehajtani az egyenlőség elvét s történnék a temetés olyan sorban, egymásután, helyválogatás nélkül, a ki mikor meghal, ha gazdag, ha szegény. A *disz-sírhelyek* fenntartását sem helyesli. A városi Tanács *érdemhitelesítő hatóság* lesz a disz-sírhely adományozásával. Adjuk meg az érdem elismerését az élőknek; a holtak a szanak, nem tudnak már semmit. A teljes egyenlőség elve azt feleslegessé teszi. A mi a zsidó vagy a mint különös gyengédséggel mondja a javaslat: »izraelita« régi temető kérdését illeti, ahhoz tulajdonjoga van az izraelita hitközségnek s ha az betelik, akkor a köztemetőben van kijelölve egy rész zsidó temetőnek. De a szabályrendelet e külön területről mást nem mond. Erre nézve mik lesznek az irányadók: ezt szeretné eleve tudni. Szól még a temető és temetések fényezéséről s általánosságban a javaslatot elfogadja.

Krisztián György az iránt szólal fel, hogy míg a szigetkülvárosi temető meg nem telik, oda is lehessen temetkezni.

Horváth Antal azt várta, hogy a polgármester maga kéri a javaslatnak a napirendről levételét; mert az nincs előkészítve. Kevesen is vagyunk s a szakszervezetek sem tárgyalták még a javaslatot. A Tanács az ő mindenhatóságát elképzelve, előkészületlenül, ismeretlenül terjeszt be egy ily fontos javaslatot. Persze bizik a képviselők apathijában. A többség ugyanis megszavazza a javaslatot és sokan nem is érdeklődnek már a közügyek iránt ebből kifolyólag. Viszont a Tanács mindent mer, mert a gyámoltalan közgyűlés mindent megszavaz.

A *főispán* figyelmeztetésére *Horváth Antal* kimagyarázza, hogy a »gyámoltalan« kifejezés alatt azt érti, hogy a közgyűlési tagok nem törődnek semmivel s bizony ezt látva, lassan-lassan elkeseredik az ember. A napi rendről levéltelt partolja.

Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos, részletesen megindokolja és bebizonyítja, hogy — szerinte — a javaslat jó s minden tekintetben elő van készítve. Alaptervezetét a temetőrendezési bizottság tárgyalta. *Csirik* Ignácnak is válaszol, azt mondván, hogy az vagy nem olvasta el a javaslatot, vagy ha elolvasta, nem értette meg.

Erre a *főispán* szavazásra tette fel a kérdést s a többség a javaslatot a részletes tárgyalás alapjául általánosságban elfogadta.

A részletes tárgyalást megkezdvén a közgyűlés, első sorban a címhez szóltak hozzá s a központi temető helyett *köztemető* elnevezést fogadták el.

Az első szakaszhoz *Vidakovics József*, *Mutnyánszky Béla*, *Horváth Antal* s még többen szóltak hozzá; de a többség ezt a szakaszt változatlanul fogadta el.

A pécsi köztemető szabályrendeletének első pontját némely hozzászólások után s szó-többséggel eredeti szövegében fogadta el a

A disz-sírhelyek pontjánál *Záray Károly* dr. bizottsági tag indítványozott valamely stiláris módosítást, melyet azonban a polgármester mellőzni kért, miután azokat a városi disz-sírhelyeket úgy sem lesz alkalma egyhamar a városnak engedélyezni.

— Nem-e? — kérdezte kedélyesen *Záray* dr. hiszen itt van mindjárt a *polgármester ur* is, ki ilyenre igényt tarthat. (Általános derűség.)

A szabályrendeletnek 1—31 ig terjedő pontjait azután néhány lényegtelenebb és sti-

láris módosítás után elfogadta a közgyűlés, melyet báró *Fejérváry Imre* főispán déli fél egy órakor felüggesztett s folytatását holnap reggeli kilenc órára tűzte ki.

H i r e k.

Pécs, 1901. dec. 18.

A szófogatlan Gabikáról.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, én sem tudom, ő sem tudja, a ki tudja mondja: hol, volt egyszer egy szegény asszony, annak meg egy csintalan fia.

A szegény asszony váltig biztatgatta, pironkodta fiát, a kis Gabit, hogy így meg úgy, meg imigy amugy, de Gabi csak addig fogott, míg hallotta, azontul megint a régi volt.

Egyik nap, olyan hideg volt, hogy még a madárfüty is megfagyott a levegőben, Gabi karjára akasztotta korcsolyáját s már-már kivül volt az ajtón, hogy édesanyja észrevette.

— Édes fiam, aranyos kis Gabikám, — kérlelte édes anyja — ne menj ma korcsolyázni. Meglásd, valami baj ér, én igen rosszat álmodtam az éjjel.

Gabi elnevette magát.

— Édes anyám rendszeren akkor álmod rosszat, ha korcsolyázni készülök, — szolt.

— Ne neved, fiam, — szolt édesanyja, — ha ismernéd álmodat, tudom nem kíváncznál a jégre.

— Hát mondja el édes anyám, — mondta a kis kópé, ha igazán oly rossz volt az álma, nő meg, ha ad néhány vajás szeletet, itthon maradok.

— Adok, édes fiam, csak maradj itthon.

— Igen, de előbb mondja el az álmát.

— Jaj, — kezdte álmát mesélni a szegény asszony, — ha rá gondolok, még most is borzadok. Olyan élénken emlékszem mindenre, akár most történt volna.

— Édes anyám oly kíváncsivá tesz, — szolt Gabi s letette korcsolyáit.

— Hát azt álmodtam, hogy egy csunya havas délutánon a jégre készültél. Én a végsőkig ellenkeztem, de te nem hajtottál szavamra s elmentél. Utolsó szavam az volt hozzád, fiam, ha most elmegy nem látod többé édes anyádat.

— Fiam, — szoltam, — édes Gabikám, te mégölöd édes anyádat.

Te még ezzel sem törődteél s indultál a jégre.

Alig tetted be magad mögött az ajtót, hirtelen forgószél támadt a szobában, olyannyira, hogy elszedültem. Amikor magamhoz tértem, galambbá voltam varázsolva.

A forgószél kitörte az egyik ablakfókot, azon kiröpültem, egyenesen utánad.

Folyton fölöttem röpültem, míg csak a jégre nem értél.

Néhány pajtás már várakozott rád. Gyorsan felkötöd korcsolyáidat, aztán eszeveszett futást, forgolódást vittél véghez iskola társaiddal egyetemben.

Irtóztató félelmet állottam ki a magamban. Minden percben, azt hittem, elvágódom a jégen s egész életedre nyomorékká leszel.

Amint ott röpödtél fölöttetek, mindig csak azon buslakodtam, hogy bajod történik. Utoljára is, nem állhattam meg, hogy le ne szóljak:

Guru, guru, anyád kér;
Ki lassan jár tovább ér.
Lassan édes Gabikám,
Mert biz majd elesel ám;
Kitörök a lábad kezéd,
Hej mi lesz akkor teveled?
A fejed, ha bezuzod,
A leckéd, hogy tanulod?
Guru, guru, anyád kér:
Ki lassan jár tovább ér.

Ti nevettek rajtam. Azt mondtad pajtásaidhoz:

— Nini az a bolond galamb mennyi ostobaságot fecseg, csak azért is: rajta s ismét folytattátok azt az eszeveszett futást. A jég vékony volt, szinte hajladozott alattatok s ti nem ügyeltétek a veszélyt, a mely fölött lebegtetek.

Ismét szóltam hozzád:

Guru, guru, ropog a jég,
Ha egy kicsit még tovább mégy
Leszakad
Alattad
S ha ott veszel
A vízben el,
Megöl engem a bánat
Édes fiam utánad.
Guru, guru,
Guru, guru,
Megöl engem a bánat
Édes fiam utánad.

Te ismét nevetgélteél pajtásaiddal s így szóltál:

— Ugyan mit nyafog az a galamb még mindig? Mintha bizony hallgatnék a szavára.

Alig hogy ezt kimondtad, a jég recsegett, ropogott, majd szédítő gyorsan sülyedtél a vízbe. A jeges hullámok összecsaptak fejed fölött és te csak voltál.

A vízben már lesett rád a jégtündér s amint leértél, megragadott s vitt, vitt egyenesen a jégpalotájába.

A jégpalota ragyogó jégkockákból volt építve s minden: ajtó, ablak, asztal, szék, ágy, egyszóval, ami csak a jégpalotában volt az mind jégből készült.

Ahogy magadhoz tértél, csak ámultál, bámultál. Sorra nézted a termeket, mik egymásba nyitlak, eleinte kedvedet lelted benne, de hogy minden csak jégből s megint csak jégből volt, megsomorodtál.

Amint ott busultál egy jégpadon, megjelent előtted a jégtündér.

— Nos, — kérdé a jégtündér, — mint érzed magad?

Te igen megijedtél.

— Oh, bár otthon lennék, — sóhajtoztad, — miért, hogy nem fogadtam szót anyikának.

— Szófogatatlanságodért ez a büntetésed, — szolt a jégtündér, — de nézz csak amoda ki, mit látsz?

A jégpalota udvarán ezer meg ezer hó baba volt.

— Hó babák, — felelted.

— Igen, — szolt a jégtündér szigoruan, — azok mind amolyan magad fajtájú engedetlen gyermekek voltak, kiket büntetésül hóbabákká változtattam.

De most szepegtél ám. Egyszeriben kicsordult a könyved.

— De ugy-e engem nem változtat hóbabává? — kértded a jégtündért.

A jégtündér kirelhetetlen maradt.

— Senki sorsát el nem kerülheti, — szolt.

Te kérésre fogtad.

— Édes jégtündér, — kértded, — csak még ez egyszer engedjen vissza édes anyikámhoz, soha szófogatlan többé nem leszek.

— Késő bánat, — felelte a jégtündér, — itt kel maradnod a jégpalotában, míg jéggé nem fagysz, azontul ott leszel, helyed az udvaron, a hóbabák között.

A jégtündér eltűnt, s te magadra maradtál.

Én mindenüvé követtelek, ott röpödtél folyton a jégpalota fölött, s majd a szívem szakadt meg, hogy láttam, mint fagysz lassan jéggé, de segíteni nem voltam képes rajtad.

Harmadnap már csupa jég voltál. A jégtündér ismét megjelent, s megragadva téged, elvitt a palota udvarán levő hóbabák közé.

Szóltam hozzád a magasból, de te már nem hallottál, meg voltál fagyva.

A hóbabák rendkívül gyorsan szaporodtak a palota udvarán, úgy látszik, sok szófogatlan fiu van a világon.

Heted nap megjelent a jégtündér egy nagy szakajtóval. Sorra ment minden hóbabákos s a szakajtóban levő kányatojásokból egy-egy a hóbaba fejébe nyomkodott. A hogy valamennyivel végzett, langyos szelet bocsájtott a hóbabákra, azok olvadtak, úszszébb-összébb roskadtak s a mikor már csak a kánya tojás maradt, az felpattant s egyszerűen ahány hóbaba volt, annyi kánya keringett a levegőben.

Te belőled is kánya lett, megismertelek valamennyi között. Mind nekem jöttetek s te voltál az első, ki csőrével nekem vágott. A szárnyam megsebesült, nem voltam képes magamat a levegőben tartani s lebuktam a földre. Erre fölbredtem.

A szegény asszony, hogy elmondta álmát fiának, elhallgatott.

Gabika gondolkodott, édes anyja álma nagyon hatott lelkére. Eszébe jutott, hogy a tanító bácsi is nem egyszer mondta már: a szófogatlan gyermekeket megbünteti Isten; és hátha beteljesedik édes anyja álma.

— Nem megyek a jégre, — szólt, jó fiu leszek, szófogadó.

Nem is ment. Azontul bármit mondott édes anyja, nem ellenkezett, de rajt is volt Isten áldása.

Hogy megnőtt, huszár lett belőle, a világ legszebb katonája.

A ki engedelmes,
Szófogadó, csendes,
Istenfélő, szorgalmatos,
Nem önfejtő, akaratos,
Az ételben nem válogat,
Dolgot soha nem halogat,
Az Isten is azt szereti;
Apika is,
Anyika is,
Kis Jézuska karácsonyfát
Ha ilyen lesz, úgy hoz neki.

Ha jók lesztek s szófogadók, úgy jövő szerdán ismét mesélek. A viszontlátásra édes kis olvasóim, pá. A jó Isten maradjon velünk.

Napirend 1901. december 19-én.

Naptár: csütörtök, dec. 19. Róm. kath.: Nemézus. — Prot.: Ábrahám. — Görög-kel.: (dec. 6. Miklós.) — Zsidó: Tebeth 9. — Nap két 7 óra 30 perckor; nyugszik 3 óra 53 perckor. — Hold két 11 óra 46 perckor délelőtt; nyugszik éjfékor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: fagyot körüli hőmérséklet, helyenkint csapadék várható.

Városi folytatólagos közgyűlés a városi házán d. e. 9 órakor.

Színház: »A Bolond«; operette.

— (Miniszteri köszönet.) A vállas- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a brassói, temesvári, soproni és pécsi kereskedelmi és iparkamaráknak, továbbá a magyar cukorgyárosok orsz. egyesületének s a magyar vasművek és gépgyárak orsz. egyesületének, azon hazafias áldozatkészségükért, hogy a budapesti keleti kereskedelmi akadémia hallgatói javára új ösztöndíjakat biztosítottak, köszönetét nyilvánította.

— (Állami kedvezmény.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter, a m. kir. pénzügyminiszter hozzájárulásával, az 1899. évi XLIX. t.-cikkben meghatározott állami kedvezményeket Kaufmann I. S. som.-berzencei faipartelepének tanszereket előállító üzemága részére az 1901. évi július hó elsejétől számított 6 és fél évre engedélyezte.

— (Magántanári képesítés.) A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter íj. dr. Szily Kálmán műegyetemi adjunctusnak a „rugalmasság elméletéből“ műegyetemi magántanárrá történt képesítését jóváhagyta s nevezettet ezen minőségben megerősítette.

— (Áthelyezések.) A m. kir. igazságügyminiszter *Piacsek* Győző pestvidéki kir. törvényszéki, dr. *Rihmer* Béla budapesti kir. büntető törvényszéki aljegyzőket a budapesti büntetőtörvényszékhez helyezte át.

— (Tisztújítás Somogyban.) Somogyvármegye tegnapi tisztújító közgyűlésén az összes tisztviselőket közfelkiáltással újból megválasztották. Csupán a főpénztárosi állásra történt szavazás, mert 4 jelölt volt. *Hódászy* eddigi főpénztárost választották meg 25 szótöbbséggel. Új tisztviselők lettek: *Bárány* Sándor szolgabíró és *Kapotsffy* Aurél arvaszéki másodjegyző.

— (Adományok a népkönyvháza.) A „Pécsi Jótékony Nőegylet“ népkönyvháza legutóbb a következő adományok folytak be: Gróf *Schmidegg* Julia 20 korona. *Straka* Ferenc 20 kor. *Irgalmas rendház* 20 kor., *Pozsgay* József kanonok 20 kor., *Pintér* Erreth Matild 15 kor., *Sável* Kálmán, *Majorossy* Imre, *Pataky* Lucidus, dr. *Johann* Béláné, *Scholtz* Gyuláné 10—10 koronát, *Gozits* Ferencné 6 kor. *Goldberger* Józsefné 4 kor. Özv. *Ivánkovits* Istvánné 30 koronát adományozott. Terményekben adakoztak: A pécsi hízalda részvénytársaság egy zsák lisztet, a Dunagőzhajózási-társulat 75 mm. sajtolt szennet, özv. *Ivánkovits* Istvánné egy zsák lisztet. A karácsonyfára adakoztak: *Sável* Kálmánné, *Kirchmayer* Felixné és *Breining* Péterné téli gyermekruhákat.

— (Utvizsgálat.) A közelmúltban több község kérvényt intézett a vármegyéhez, mely kérvényekben több az időjárás folytán megromlott közut javítását kérték. A kérelmezett javításokat megelőzőleg utvizsgálat céljából a központi járás főszolgabírája és a járási utbiztos a napokban az illető községekbe utaznak.

— (Gyűjtés a tűzkárosultaknak.) Sárosvármegye alispánjától érkezett ma a szomorú hír, hogy a vármegye két községében, Felső-Sebes és Polyakóc községében nagy tűzvész pusztított a napokban, mely körülbelül 40 családot tett hajléktalanná és kergetett a nyomorba. A vármegye alispánjának megleghangú kérése folytán *Majorossy* Imre polgármester ma felhívást intézett a város közönségéhez, melyben a tűzkárosultak javára leendő adakozásra hívja fel a jótékony célra adakozókat.

— (A Szent Háromság szoborra.) *Károly* Ignác apátplébános gyűjtő ivén, folytatólagon adakoztak: özv. *Schmidegg* Julia, grófné 20, özv. *Hailand* Nándorné 2, *Haidekker* Antal 2, *Weber* Ferenc és neje 6, *Szautter* Gusztáv 20, *Szautter* Gusztávné 20, *Erreth* Kálmán 20, özv. *Jankovits* Hugóné 10, *Jankovits* Józsefné 10, *Ratkovics* Károly 5, *Nürnberg* József 5, *Kernyak* Vince 6 korona.

— (Földrengés Zágrábban.) Zágrábról jelentik, hogy ott heves földrengés volt. Több ház erősen megrongálódott. A kőművek igen sok helyen összedőltek. A lakosság rémülete nagy volt, de senki sem sérült meg.

A földrengés északkeletről délnyugati irányba vonult és mindössze öt másodperceg tartott.

— (Jelentés a vizről.) A Tetteye forrás vizállásáról a főmérnöki nivotal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak, a tetteyi forrás vizszolgálató képessége folyó hó 18 án reggel 2000 köbméter.

— (A ki bottal fizet.) *Kerekes* József pécsi lakos napszámos már huzamosabb idő óta adósa volt egy budai külvárosi szatócának, ki tegnap lakásán kereste fel adóságát és a tartozása megfizetésére szólította fel. Ezt *Kerekes* — úgy látszik — rossz néven vette, mert botot fogott s azzal verte ki a házból hitelezőjét. A dolognak a bíróság előtt lesz folytatása.

— (Gyanus megbetegedés.) *Förster* Mihály n.-bajomi lakos a napokban ebéd közben hirtelen rosszul lett s a mérgezés tünetei között megbetegedett. *Förstert* azonnal gyógykezelés alá vették s betegsége okának kiderítése végett megindították a hivatalos vizsgálatot.

— (Megverte az anyját.) *Schneider* János bozsoki lakos, mostoha anyját, *Huber* Rozália férj. *Schneider* Jánosné pörlekedés közben egy puskatisztító vasvesszővel úgy megverte, hogy az a fölvetett orvosi láttelelet szerint súlyos testi sértést szenvedett. A sértett anya feljelentette a vásott fiut, de ez tagadja tettét; azonban a többi között *Rubin* Károly szomszédjuk tanuképpen azt vallotta, hogy ő hallotta az asszony jajgatását. A férj, illetve apa *Schneider* János is kihallgattatván, azt vallotta, hogy fia általában rossz viszonyban volt velük; a tett alkalmával ugyan nem volt otthon, de mielőtt még haziról elment volna, fia veszekedett feleségével; midőn pedig utóbb hazakerült, felesége már meg volt verve. A vas puskavessző a veréstől egészen görbe lett. — A vizsgálat folyik.

— (Lopás.) *Petz* Antal szederkényi lakos óját ismeretlen tettesek alaasták s abból két anyabirkát, egy ürüt, egy kost és négy ludat összesen 38 kor. értékben elloptak. A csendőrség a nyomozást megejtven, megállapította, hogy a helyszínéről kocsinyomok vezettek Borjad felé, valószínű tehát, hogy a tolvajok onnan valók. — A nyomozás folyik.

— (Tűz.) A múlt napok egyikén virradóra kigyuladt *Ungár* Sándor és *Mayer* György löcsi lakosnak a községtől mintegy fél kilométernyire rakott szalmakazla és teljesen leégett. A kár 300 kor., melyből azonban 200 kor. biztosítva volt. — A tűz keletkezési oka ismeretlen.

— (A zágrábi vasutasok határozata.) A zágrábi üzletvezetőség vasuti bizottsága e hó 11-én ülést tartott s azona a következő határozatot hozta: Reménykedő megnyugvással veszik tudomásul a kereskedelmi miniszternek a képviselőház előtt tett ama kijelentését, hogy helyzetük javításának kérdését szíven viseli. De hangos szóval tiltakoznak a gyülekezési és szólásszabadságuknak a közelmúltban megkísérelt korlátozása ellen. Elítélik azt a felfogást, hogy amiért a vasutasok az állam egyéb alkalmazottainál terheesebb szolgálatot teljesítenek, legszentebb polgári jogaik gyakorlásában megkülönböztetett fegyelmi eszközökkel legyenek korlátozhatók.

Elhatározza a bizottság, hogy e kijelentéseket jegyzőkönyvi kivonat alakjában a 65-ös és valamennyi 15-ös bizottsággal, ugyszintén az országos bizottság egyéb kiegészítő bizottságaival oly kérelemmel közli, hogy azokat magukéva tevé, hasonlóan határozatilag kimondják és erről őket értesítsék, hogy: amennyiben az emlékiratba foglalt kerelmek teljesítését illetőleg meg nem okolható késlekedést észlelnénk, a gyülekezés és szólásszabadság szent jogaival annak idején élni is fogunk.

— **(Karácsonyfák a rendőrségen.)** A mi rendőrségünk nem tartozik ama poétikus hivatalok közé, melyek tán megemlékezéssel adózván a karácsony szép ünnepeinek, minden tisztviselőjük asztalára egy karácsonyfát raknak. Ezek a szobában levő fenyőfák akként kerültek a rendőrségre, hogy egy ember behozta őket a hetivásárra, egy másik meg felhasználta az alkalmat, amíg az eladó váltani ment egy boltba s három darab fát ellopott. Így hát a karácsonyfák mint bűnjeltek kerültek a rendőrség kezébe, mely a tolvaj ellen megindította az eljárást.

— **(Vizbe fulladt halász.)** Mint értesülünk, Suskó József paksi halászmester a napokban néhány legényével a Dunán vett hálót. Mikor a hálót bevonták, Susko annyira kihajolt a csolnakkól, hogy beleszédült a vízbe, honnan többé nem is került felszínre. A szerencsétlenség a part közelében történt, valószínű, hogy Lusko valamelyik vizalatti gátban akadott meg s ez okozta, hogy megmentésére gondolni sem lehetett. Ezt a

feltevést igazolja ama körülmény is, hogy a szerencsétlenül járt halász hulláját a víz eddig sem vetette fel.

— **(Felakasztotta magát.)** Néhány favágó a hásági erdőben egy akasztott ember hulláját találta meg, mely a jelekből ítélve, már napok óta lóghatott a fán. Az esetről jelentést tettek a községi előjáróságnak, mely a hulla személyazonosságának megállapítása végett megindította az eljárást.

— **(Vidéki városok csatornázása és vízvezetéke.)** Ebben a nemcsak alapításokban, hanem minden fajta üzletekben is oly rendkívüli szegény időben mindenesetre nagy feltűnést fog okozni az a nagyszabású alapítás, melyről a »Hitel« vasárnapi száma tett jelentést. Eszerint az alapítók részben belöldi, de nagyobb részben külföldi tőkésekből állanak, a kik 20 millió korona alaptőkével egy vízvezeték és csatornákat építő vállalatot készülnék alapítani és erre vonatkozó részletesen kidolgozott és alaposan megindokolt tervezetüket már a napokban föl is terjesztik a belügyminiszterhez. — A tervezet szerint a vállalat a saját költségén építené a vízvezetési és kanálhálózatot és a mesterséges szűrőket. Az egyes városoktól nem kér semmi mást, mint a szükséges területek átengedését, ellenben a befektetett tőkét a vízdíjak és csatornailletek törlesztenék. Ily módon több hazai vidéki város minden külön pénzügyi művelet nélkül jut majd vízvezetékhez és kanálshoz, a mi a városok egészségügyi fejlődésére roppant

nagy hatással lesz. A tervezet szerint az összes beruházások 30—40 év alatt törlesztesz-tenének, mely idő lefolyása után az egész berendezés az illető város birtokába menne. Addig azonban a társaság kezelné a berendezéseket és telepeket, gondoskodnék a jókarban tartásáról. A csatornákhöz szabadalmazott betoncsöveket használnának, melyek igen gyorsan fektethetők le, de azért nagyon szilárdak és tartósak, mert a csöveknek betonfalai dróthálóval vannak bélelve. Miután a 20 millió korona alaptőke nem volna elégséges arra, hogy több vidéki város vízvezetéke és csatornahálózata ebből kiépíthető legyen, a társaság egyuttal kötvényeket is bocsátana ki, melyekre nézve azokat a kedvezéseket kéri az alapítók, melyekkel a különböző elsőbbségi kötvények fel vannak ruházva.

— **(Baleset az országúton.)** Mester József somogyi lakos tegnap délelőtt délfelé igyekezett Pécsre kocsin, midőn az egyik ló hirtelen megcsuszva elesett, a kocsi pedig felfordult. Mester József eközben olyan szerencsétlenül esett le a bakról, hogy jobb lábát eltörte. A súlyosan sérült gazdát ápolás végett valószínűleg beszállítják a kórházba.

— **(Igen elegáns)** és tartós bőrtárcák pénz-, szivar- és cigarettáknak, valódi ezüsttel ékítve, darabját 3 forintért csak Schönwaid Imréné, Pécsen, Király-utca kaphatók.

összszehozhatna bennünket? Például a természet szépsége.

— Hát olvassunk együtt a csillagokban — indítványozta mosolyogva a grófné.

— Nem jobb ez így, mint szivárványból aranyhidat építeni?

— Én gyűlölöm a magányt és az ábrándozást — felelte a grófné. Különben ön sem a költők berkére való — jegyezte meg mosolyogva — ön is a tettek, az eleven élet embere.

Édes nyugalom, balzsamos illat, az ezeregyéj bűbájos éjszakája. A grófné bezárta az ablakot.

— Az erős virágillattól megfájdult a fejem.

A pamlagra dőlt s álmodozva nézte a kék éjszakát.

— Dimitry, úgy érzem, hogy tíz év emléket kitörölte a szivemből ennek az estnek a csodás varázslata. Dimitry . . . mintha csak tegnap lett volna . . . Emlékezik? . . . Dimitry, emlékezik a boldogság perceire . . .

Mintha parázs égette volna át meg át Dimitryt. Soha sem látta ilyen szépnek ezt az asszonyt. Soha ilyen kívánatosnak. Maga sem tudta, hogy történt, egyszerre csak a lábánál térdelt s erős két karjával a szívéhez szoritotta s a gyönyör sóhaját az ajkával, hosszú mámoros csókkal fojtotta vissza.

— Igen, az évek multak, de a szívünk, a szerelmünk fiatal maradt. Ugy-e, Elena, forró és fiatal maradt a szívünk?

A grófné hirtelen mintha álomból ébredt volna. Eszébe jutott, hogy a pillanat mámoráért egész élete boldogságát kockáztatja, saját kezével rombolja szét

arra a szivességre kérem, hogy a levelem kézbesítse Olscheffsky Nádia kisasszonynak. Megteszi?

— Miért ne teljesíteném a kívánságát? — volt a kelletlen válasz.

Othon nagy meglepetés várt rá. Boroffsky, aki bucsulátogatást tett Koretzkyéknél, ünnepélyesen megkérte Nádia kezét.

— Az Isten legyen veletek, gyerekeim — szolt könyekig meghatva Koretzkyé. — Szeresse úgy Nádiát — fordult kérőleg a vőlegényhez, — mint én szerettem. Legyen elnéző iránta. De mit papolok én itt össze-vissza mindent, hiszen, akik igazán szeretik egymást, azok meg is becsülik azt, aki e nemes érzelmet fakasztotta szivükben.

Most Nádia kék ruhája feltűnt a sétány zöld lombátóra között s Boroffsky eléje sietett.

A házbeliek várták, egyre várták őket, elmúlt már két órája annak, hogy összekerültek, de egyik sem tért vissza. —

Koretzkyé türelmetlenül kérdezősködött utánuk.

— Boroffsky ur már fél óra előtt elment — volt a válasz. —

— És Nádia? — kérdezte a nagyaszonny rémülten.

— A szobájában van.

Hozzá sietett.

Nádia félig alétan feküdt a pamlagon.

— Mi történt, leányom?

— Kikisaraztam Boroffsky urat.

— Az Isten szerelmére, hát megőrültél!

Hiszen a szerencsédet tiportad el!

— Ne kinozz most, néném! Engedd, hogy pihenjek,

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. dec. 18. délután 2 órákor.

Barometer (redukált) = 755.5 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 10.2 °C.

» maximuma: 9.8 °C.

» minimuma: - 4.8 °C. } tegnapi.

Párányomás: 7.2 mm.

Relatív nedvesség 78. %

Felhőzet: 10' Cum. Str- SW.

Szélirány s erő: W. 3. —

Csapadék 24 órai: 0.1 mm. ●

Harmatp. — 4.1 °C.

Szeles, enyhe, csapadékra hajló i. v.

Dr. Csire.

Művészet, irodalom.

○ **Boccacció.** Tegnap este ismét operette estélyünk volt a színházban, melyet igen szép számú közönség töltött meg s mely alkalommal »Boccaccio« került színre. Fiamettát **Márkus Aranka** pompásan énekelte el s különösen remekül előadott románcával ért el nagy hatást. Annyiszor volt már alkalmunk **Márkus Aranka** tekintélyes hangyaga s nagy iskolázottságról tanuskodó koloraturájáról dicsérőleg megemlékezni, hogy énekét illetőleg mindig csak a legelismertebb hangon nyilatkozhatunk azon hozzáadással, hogy e kettős kvalitás méltán jogosítja őt arra, hogy vidéki primadonnáink között kiváló helyet foglaljon el. S ezért nem a kritika, hanem a jóakarát hangján szólunk hozzá akkor, midőn

kérjük, hogy fenti előnyein kívül több bátorságot, elevevéseget hozzon magával a színpadra, hiszen az a félemeletesnek hirdetett »ezer-szemű Caesar« nem oly borzasztó, hogy állandóan rettegni kellene tőle s annál kevésbé van oka a rettegésre **Márkus Arankának**, kicsengő, ezüstös organuma, megkapó, szívhez szóló előadási modorával már úgy is helyet biztosított magának az opera és operette előadások közönségének szívében. — A címszerepet kedvesen, pajzán élénkséggel **Kapossy Józsa** énekelte, ki szintén igen sok tapsot aratott. **Kozma Pista** két napos rekedtsége után tegnap este pompás hangulatban volt s alaposan segített **Nádassy** és **Szilágyinak** a derűtség keltésében, mihez **A. Nagy Vilma** is hozzájárult. **Mezey**, **Szirmay Olga**, **Staud**, **Kardos** stb. a szokásos jók voltak.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 18-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház ma délelőtt **Apponyi Albert** gróf elnöklete alatt formális ülést tartott, melyen a múlt ülés jegyzőkönyvének bejelentése után az elnök bejelentette **Werner** képviselőnek a mandátumról való lemondását. Ezután **Szell Kálmán** miniszterelnök betérjesztette az Erzsébet szobor-bizottság jelentését és a horvát leszámolást. Ezzel az ülés végetért.

Folyó szám 83. Idénybérlet 83. Páratlan bérlet

Nemzeti színház.

Ma, esütörtökön, december hó 19-én:

Bolond.

Operette.

Személyek:

Deli urfi	Mezey Andor
Pimpó, korcsmáros	Vágó Béla
Piroska,)	Staud Margit
Kékike,) leányai	Csige Ilonka
Fehérke,)	Szirmay Olga
Ellák,)	Kozma Pista
Böngér,) nemes ifjak	Kardos Andor
Csudamár,)	Sáfrány Vilmos
Dirigó, sekrestyés	Nádasy József
Bimbó,)	Szilágyi A.
Bimbilla,) csavargó bohócok	M. Kapossy Józsa

Péntek, december hó 20-án:

Az almafa, utána Parasztbecsület.

Szerkesztői üzenet.

— **Karácsonyi punos.** Ime a recept: Másfél liter puncshoz vedd három citrom kinyomott levét, 250 gramm cukrot, melyen a citromnak haját le kell reszelni, az egészet forrázd le $\frac{1}{4}$ liter forró vízzel és az edényt, a melyben van, takard le. Mihelyest a cukor felolvadt, $\frac{1}{8}$ liter fehér ó-bort és $\frac{1}{4}$ liter aracot és rumot kell önteni hozzá. Ezután még pár percig állni hagyjuk a puncsot, melyet gőzölögve kell az asztalra feladni.

Vladimirt nem lepte meg e hír.

— Előre megmondhattam volna — mondta. —

Nádia Dimitrybe szerelmes.

— Dimitrybe! Ez lehetetlen! Hiszen minduntalan civakodnak.

Koretzkyné most először érezte, hogy nem szenvedheti ezt a leányt.

— Engedd meg anyám, hogy beszélhessek Nádiával.

— Tedd meg fiam, kérlek. Én gyöngének érzem magam ehhez.

— Tudod, — szólt Nádia — mikor Vladimir felkereste s Borcsfiskyról beszélt neki — hogy nem vagyok gyáva, de megremegtem, mikor a tagadó válasz után annak az embernek a szemébe néztem. Nem haragot, nem is csalódást olvastam ki a tekintetéből, hanem vért-fogyasztó gyűlöletet.

— Találkoztam a városban Neradowitsch-al — beszélte el most uti kalandját Vladimir — s levelet adott át a számodra.

Nádia halászápadt lett. Remegve bontotta fel a levelet. — Hagyj magamra — kérte Vladimirt. — Majd ha elolvastam, mindent megmondok neked.

És betűzni kezdte:

Nem tudom, hogy a kezéhez jut-e ez a levél, de ha kedvez a szerencsém, akkor egy-két szóm volna önhez, kisasszony. Tudom, hogy nem okozok valami nagy örömet azzal, hogy életjelt adok magamról. De most eljött az ideje, hogy a szövetségünk iránt fogadott hűségét bebizonyítsa. Ma éjjel megtudja milyen munkát szántunk önnek. Fél tizenegy órákor a feny-

vesben várom. Nem kételkedem abban, hogy teljesíteni fogja kérésemet. Tudja jól, hogy a mi karunk hosszú és bosszunk erős és biztos. Nem akarom magát fenyegetni, hiszen a saját személyével nem sokat törődik. Hanem ha van valakije, aki kedves önnek, akinek a jóvoltáért remeg, akkor tudom, hogy elfog jönni. Tehát: a viszontlátásra!

NEGYEDIK FEJEZET.

Másnap meglátogatta Dimitry a grófnét. A választásról beszélgettek.

— Még mindig megmarad azon elhatározás mellett, hogy szép tehetségét a vidéken pocsékolja el? — kérdezte a háziasszony. — Pedig jó híreket kaptam Szent-Pétervárról. Tegnap irt éppen Tschitoposky és arról biztosít, hogy nagy öröme lenne ha ön a miniszteriumban elfogadna valami megfelelő állást, ami azután megnyitná a karrierjének utját.

— Makacs vagyok az elhatározásomban grófné. Arról az utról, amelyet egyszer kijelöltem magamnak, nem szeretnék letérni . . .

— Olyasvalami is történhet még, ami megváltoztatja szándékát — felelte sokat mondó mosolylyal.

— Félek — válaszolta kissé gúnyosan, — hogy az én sorsommal való foglalkozás nagyon sok idejét rabolja el. És ugyan nem volna semmi a politikán kívül, ami

A közönség köréből.

Nyilatkozat.

A vármegyeszerte szállongó azon hirt, hogy nyugdíjba szándékozom vonulni — mint minden alapot nélkülözöt — valótlanak jelentem ki és kinyilatkoztatom, hogy miután munkabírónak és egészségesnek érzem magamat, nem a nyugdíjalapot ok nélkül megterhelni, hanem szeretett szülővármegyémet hűen és becsülettel tovább szolgálni óhajtom.

Pécsvárad, 1901. december 17.

Jeszenszky Gyula,
főszolgabíró.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Az ó bor idő-

seknek, lábadozók-
nak kész orvosság

Ajánlom kitűnő minőségű ó palackboraimat és pedig:

1 literes palack ó fehér-bor	32—40 kr.
1 literes palack ó siller-bor	30—34 „
1 literes palack ó Rozée finom pecsenye bor	40 „
1 literes palack ó vörös bor Bikavér, (Vérszegényeknek)	40 „
- palack nélkül, 5 palacktól kezdve, házhoz szállítva. Megrendelések a Müller-féle dohány és szivar tőzsdében, Irgalmasok-utca 20. sz. alatt is eszközölhetők.

Fried Mihály

palack-bor-kereskedő,
Pécs, Siklósi-utca 18. szám.

Egy liter boreczet 40 fillér.

Hordókban olcsóbban.
Ügynökök kerestetnek.

Karácsonyi és ujévi
alkalmi ajándékok.

ENGESZER MIKLÓS

ékszerész és órász.

Pécssett, Király-utca 6. sz.

(Az Aranyhajó szállodával szemben.)

Ajánlja dúsan főszerelt ékszer, óra, arany, ezüst és alpakkaezüst raktárát.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát és javításokat; tűzben és galvánaranyozást vagy ezüstözést, u. m. kelyheket, szentégtartókat stb. továbbá órajavításokat jótállás mellett.

Legmegbízhatóbb forrás.

Több pénzintézetnek becs mestere.

Az üzlet fenáll 1865 óta.

Egy egész

új hintó

födélnélküli, nyeregbőr áthuzattal és egy egyes fogatnak alkalmas hintó födél nélkül, jutányos árért eladó. — Ugyanott egy jó futó 5 éves herélt

pejló,

mely egyesben lett használva, szintén eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Kőműves- és ács-mesteri vizsgára

biztos sikerrel készít elő
Beck Jenő Gyula építész
BUDAPEST,
VII., Sajó-u. 2. sz. III. em. 26. ajtó.

Eladási hirdetés!

A néh. dr. Pázsitzky Ede főorvos ur hagyatékához tartozó, Pécssett a Megye-utczában 16. sz. a. fekvő

emeletes lakház

és a Nagy-Daindoli, ojtványokkal teljesen beültetett elsőrendű fekvésű szőlő, gyümölcsös, erdővel, nyaralóval és a legkitűnőbb vizű bő sziklaforrással, valamint gazdasági épületekkel kedvező feltételek mellett örök áron eladó.

Közelebbi felvilágosítás alulirott irodájában Ferenciek-utcája 25. sz. a. nyerhető.

Pécs, 1901. decz. 4.

Horváth Antal
ügyvéd.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos Erreth János ur, Pécs város elsőrendű bortermelője kitűnő minőségű, saját termésű

pécsi hegyi borainak

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag a legkényesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat mindig friss töltésben palackozva, kívánatra hordókban is — hamisítatlan minőségért kezeskedve — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van szerencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani:

1891. évbéli fehér asztali bor literje	55 kr.	} adóval
1885. évbéli bálicsi fehér pecsenye-bor, palackja (0.7 l.)	70 kr.	

Adónélkül 7 krral olcsóbb literenkint.

Árak palackokkal együtt értendők. Palackok 7 kr. értékben visszavétnek.

Kerdl Lajos,

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése
PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Hamisítatlan minőségért kezeskedik.

Zamatos asztali borok.

Kitűnő pecsenye-borok.

Pécsi kölcsönös segélyző-egylet

(Pécs, Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyző-egylet XXXVII. évtársulatának törzsrészevényeire a mai rappal kezdetüket vették s e célból az aláírási lvek az intézet helyiségében a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve) d. e. 9—12 óráig kitéve vannak.

Az újonnan keletkező 1902. évi 37. évtársulat, épp úgy, mint a korábbi harminczhat évtársulat: 6 évre terjed s így az egy-egy részletre megállapított 1 korona betét 6 éven át fizetendő. A befizetések emez új évtársulatra 1902. évi január 2-án kezdődnek s a második hét végéig azaz: 1902. évi január hó 11-ig teljesíthetők anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot az egyheli mulasztásért fizetni kellene. A törzsrészevények a 6 évi ciklusra egyszerre is befizethetők s ez esetben egy-egy törzsrészevény után — a 6 évre megjáró 312 korona helyett 276 korona fizetendő.

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészevény után 2 korona beíratási díj lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzett törzsrészevények számára, az intézet rendes tagjai — részevényesei lesznek s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta a nyeresemény, a jegyzett törzsrészevények arányában teljességben jut elosztásra.

A „Pécsi kölcsönös segélyző egylet“ tagjainak további rendelkezésig magán kötlevel váltó, kötvény, kézi és jelzalog folyószámla kölcsönöknél nemkülönböztetve a hatodik, vagyis utolsó évtársulat előlegkénti visszafizetésénél a rendes számlolási időig 6%-ot számít.

Továbbá tagjainak a kölcsöntőke és kamatok könnyebb visszafizetése céljából a hitelnyújtás újabb nemét honosítja meg, ugyanis jelzalog, értékpapir biztosíték vagy kötelezvényekre kezesség mellett részletenkint 360 korona előleget nyújt, oly módon, hogy e tartozás hetenkint 1 korona tőke törlesztés és 42 fillér kamat, vagyis hetenkint 1 korona 42 fillérrel 6 év alatt visszafizettetik.

Elfogad rendes takarékbetéteket is (2 koronától bármily magas összegig)

s e me betéteket, rendes körülmények között ha kisebb összegekről szólnak, kiváratva, felmondás nélkül, nagyobb összegeket pedig a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza

s az ily takarékbetétek után 4% kamatot fizet.

A betétek után kivett 10% tőke kamatadót a betevő megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetések megkönnyítése költségmentesítése, valamint a részükre kiutaltványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyző egyletnek glór számlája van az osztrák-magyar banknál és chek-számlája a m. kir. posta takarékpénztárnál, mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok egyszerű felkérésre, bárkinek is megküldve lesznek.

Mindennemű üzletközlésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak rája, illetve az intézet helyiségeikre, megszereshetők az egyesület alapszabályai is, akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyző-egylet 1901. évi november 28-án tartott igazgatósági üléséből.

KINDL JÓZSEF,
vezérigazgató.

Hirdetések

a hirdetésbélyeg megszűnése folytán
jutányosan felvételnek a
„Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában.

Megjött a szép karácsony!

A „Vilma«-czukorkagyár Pécsen Maajláth-tér, legkedvezőbb alkalmat nyújthat arra, hogy minden család karácsonyfája kevés költséggel, dusan és diszesen nagyoknak ép úgy, mint gyermekek öröme csillogó kiállítást nyerhessen.

Tisztelettel bátorkodom tehát a T. cz. Szülők becses figyelmét — mielőtt a karácsonyfadíszet beszerzik — a karácsonyfára akasztható **czukorka csoportozataim** megtekintésére felhívni. Ugy ezek, mint saját gyártmányu Szalon czukraim nagy választékban csinos kiállításban kitűnő minőségük mellett a lehető legolcsóbb árban csak is itt kaphatók.

Pléhjátékáruk sok változatban, czukorkákkal töltve vagy a nélkül szinte raktáron vannak. Ezekből nagy kiárusítást rendezek.

Kitűnő thea, különlegességképen legfinomabb „Tip-Top“ és egyéb fajta rum, páratlan theasütemények (félkilós dobozban csak kor. 1.40) versenynélküli olcsó árban mindazonáltal a legkényesebb igényeknek is megfelelő minőségben csak nálam szerezhető be.

Fűszerárúim, kitűnő lisztem ellen még senkinek sem volt eddig jogos kifogása és így bátran merem a T. cz. közönséget üzletem tömeges látogatására meghívni.

Pécsen, 1901. december hóban.

Kiváló tisztelettel

Köszl Jánosné

a „Vilma“ czukorkagyár tulajdonosnője.